

УДК 657.372.3

JEL Classification: M4, M41, M48

Трачова Дар`я

кандидат економічних наук, доцент,

доцент кафедри обліку і оподаткування

Таврійського державного агротехнологічного університету

м. Мелітополь, Україна

E-mail: trachovad@gmail.com

РОЛЬ АМОРТИЗАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ В ДОСЯГНЕННІ МЕТИ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ

Анотація.

Вступ. В статті проаналізовано сучасний стан і загальні тенденції формування амортизаційної політики підприємств. Визначено, що існуюча амортизаційна політика на сьогоднішній день не узгоджена з метою обліку. Амортизаційні відрахування здійснюються обліковою службою, як частина загальної облікової політики підприємства і має за основну мету коригування суми поточних витрат з метою зменшення оподаткованого прибутку.

Методи. Інформаційною базою емпіричного дослідження є база облікових даних підприємств України, яка включає в себе підприємства різних галузей та розмірів. У статті представлені результати дослідження та дослідницької перспективи формування амортизаційної політики підприємства. Як джерело даних про загальнодержавні тенденції створення і використання амортизаційного фонду підприємства використовувався інформаційний портал Державної служби статистики України. Методика дослідження базується на теоретичних розробках і науковому інструментарії, що включає анкетування та порівняльний аналіз формування амортизаційної політики підприємств і використання амортизаційних відрахувань на інноваційне оновлення виробництва.

Результати. Доведено, що для формування амортизаційної політики необхідно залучати фахівців не тільки облікової, а і інженерно-технічної служби, оскільки амортизаційні кошти повинні стати вагомим джерелом інвестицій в оновлення необоротних активів, наряду із прибутком підприємства. Крім того керівництво технічної служби повинно керувати строками експлуатації необоротних активів і контролювати їх якісний склад. Основне завдання амортизаційної політики – підвищення інвестиційної активності і прискорене оновлення основних фондів – на даний час залишається невиконаним.

Перспективи. У зв'язку з цим потрібно більш детальне вивчення проблем формування і реалізації амортизаційної політики, від ефективності якої залежить не тільки економічний і матеріально-технічний стан окремих підприємств, а й добробут держави в цілому. Здійснювати такі зміни необхідно з урахуванням основних вимог до бухгалтерського обліку - порівнянність, точність і об'єктивність, ясність і доступність, своєчасність, економічність і раціональність. Саме вони дозволяють досягти мети бухгалтерського обліку - забезпечити управлінський апарат, відповідні служби і фахівців необхідними достовірними даними про господарські процеси та фінансовий стан підприємства.

Ключові слова: амортизація, бухгалтерський облік, амортизаційна політика, мета бухгалтерського обліку, принципи бухгалтерського обліку, інноваційна політика

Вступ. Амортизаційна політика є важливим інструментом економічної складової управління підприємством. Вона істотно впливає на процеси розвитку економіки на макро- та мікрорівнях. Держава за допомогою амортизаційної політики впливає на економічні процеси оновлення необоротних активів, темпи науково-технічного прогресу, регулює конкурентоздатність продукції. Відповідно, формування амортизаційної політики відіграє важливу роль в економічному розвитку та прогресі держави.

Нарахування амортизації, визначення всіх критеріїв формування амортизаційної політики всередині підприємства на даний час є прямим завданням переважно облікової служби підприємства. Частіше, амортизаційна політика є складовою загальної облікової політики підприємства. Саме це викликає необхідність узгодження амортизаційної політики з основною метою бухгалтерського обліку. Адже важливим є оперативне забезпечення інформацією не тільки облікової служби і контролюючих органів, а і технічної служби підприємства, з метою забезпечення своєчасного і якісного оновлення необоротних активів.

Аналіз останніх досліджень і публікацій дає змогу стверджувати, що питання формування амортизаційної політики є досить актуальним серед вчених, переважна більшість яких віддають вирішальну роль державі [1-7]. Багато з вчених розглядають процес формування амортизаційної політики в рамках політики розвитку науково-технічного прогресу держави в цілому і підприємства зокрема [8-9].

Так Пуйда Г.В. розглядає амортизаційну політику крізь призму управлінського процесу і відображає амортизацію як інструмент вивільнення капіталу [10]. Проблема створення економічно обґрунтованої амортизаційної політики є досить актуальною, оскільки раціональне застосування амортизаційної політики на підприємстві є важливою ланкою його фінансового управління. Підприємство завдяки застосуванню інструментів амортизаційної політики може впливати на розмір оподаткованого прибутку

і на обсяг чистого прибутку та грошовий потік, що залишається у його розпорядженні після оподаткування.

Мета статті. визначити напрями реформування амортизаційної політики для досягнення основної мети бухгалтерського обліку – забезпечення управлінського апарату достовірними даними про господарські процеси на підприємстві.

Методологія дослідження. Під час дослідження використовувалися загальнонаукові та спеціальні методи дослідження, а саме: групування і порівняння для дослідження організаційно-економічних особливостей функціонування вітчизняних підприємств в залежності від розміру і напряму діяльності та їх впливу на формування амортизаційної політики підприємства; абстрактно-логічний – під час вивчення особливостей формування амортизаційної політики в суб'єктах господарювання; аналіз та синтез – для дослідження факторів впливу різних заходів державного регулювання на ефективність оновлення активів і використання амортизаційного фонду підприємств.

Теоретико-емпіричною основою дослідження стали доробки зарубіжних та вітчизняних учених, дані статистичних спостережень, нормативно-правові акти, що регулюють питання формування облікової та амортизаційної політики підприємств.

Результати дослідження. Основною метою бухгалтерського обліку є ведення бухгалтерського обліку і складання фінансової звітності, надання користувачам для прийняття рішень повної, правдивої та неупередженої інформації про фінансове становище, результати діяльності та рух грошових коштів підприємства. Формування амортизаційної політики на даний повинно забезпечувати користувачів інформацією про стан поточної оцінки необоротних активів з метою здійснення економічної, фінансової політики та політики технічного розвитку підприємства.

Це потребує формування єдиної інформаційної системи обліку амортизації основних засобів, яка включає всі види обліку підприємств України: фінансовий, податковий, управлінський та стратегічний [4].

Основними елементами амортизаційної політики підприємства є:

- 1) порядок оцінки і переоцінки основних засобів;
- 2) визначення строків корисного використання;
- 3) вибір способів нарахування амортизації;
- 4) забезпечення цільового використання амортизаційних відрахувань;
- 5) вибір найбільш ефективних форм відтворення основних засобів;
- 6) удосконалення структури засобів праці.

Аналіз діючих сьогодні систем амортизації основних засобів вказує на необхідність переходу до амортизаційної політики, що стимулює оновлення основного капіталу. Для цього необхідно використовувати найбільш розповсюджені регулятори для досягнення поставленої мети:

- 1) оптимальну структуру засобів праці;
- 2) строк корисного використання окремих об'єктів;
- 3) переоцінку вартості основних засобів;
- 4) методи нарахування амортизації;
- 5) консервацію або реалізацію основних засобів;
- 6) ліквідаційну вартість (для окремих методів амортизації).

Комплексний підхід до вибору амортизаційної політики підприємства потребує використання усіх названих її елементів. Управлінські рішення щодо амортизації основних засобів мають прийматися на основі результатів, отриманих при проведенні розрахунків за кількома варіантами альтернативних управлінських рішень [4].

Оскільки амортизаційна політика формується і існує на перетині інтересів облікової, інвестиційної, інноваційної та економічної політики підприємств важливо відповідати меті і принципам кожної з них. Процес розрахунку амортизації на сьогодні ґрунтується на двох принципах бухгалтерського обліку.

Перший – це принцип відповідності доходів і витрат. Він вимагає відображення витрат на амортизацію в чіткої відповідності до вартості активу, що амортизується. При цьому вартість активу повинна відповідати його історичній вартості, а суми витрат на амортизацію не повинні ґрунтуватися на вартості зміни активу або поточній ринковій вартості активу.

Другий принцип – це принцип відповідності доходів і витрат. Він вимагає розподілу вартості активу на суми нарахованої амортизації у відповідності із доходами від його використання. Така відповідність повинна висвітлюватися в річній звітності підприємства.

Для досягнення відповідності принципу відповідності доходів і витрат можливо застосування відповідних методів оцінки отриманого доходу та оцінки сум амортизації, які мають бути віднесені на витрати певного періоду.

Для оцінки сум амортизації використовують п'ять методів, визначених стандартами обліку. Оцінку отриманого доходу майже повністю регулюють нормативні документи податкової спрямованості.

Таким чином сума амортизації, яка відображається в фінансових звітах на даний час перш за все повинна відповідати нормативним документам, які регулюють податковий облік і вже потім узгоджуватися із обліковою політикою підприємства. Наразі технічні та економічні служби не впливають на процес нарахування амортизації і використовують її лише для планування та внутрішньогосподарської звітності у якості складової витрат.

При формуванні стратегії нарахування амортизації на даний час зв'язок між технічною та обліковою службою підприємства відбувається в зворотному порядку. Облікова служба передає інформацію про строки корисного використання об'єктів необоротних активів управлінням технічної служби. При цьому визначення такого строку ґрунтується перш за все на обмеженнях і рекомендаціях податкового кодексу щодо строку використання необоротних активів кожної групи.

Однак перспективним вважається зворотній порядок визначення строків корисного використання об'єктів необоротних активів. Він повинен ґрунтуватися на технічній політиці підприємства і враховувати специфіку використання кожного об'єкту. Втручання держави і фіскальних органів повинно бути мінімальним – у вигляді поточного контролю за результатами діяльності підприємства.

Навіть якщо застосування скорочених строків експлуатації та прискорених методів амортизації призведе до зниження оподаткованого прибутку в поточному році, в наступні роки суми амортизації будуть меншими

і прибуток до оподаткування, відповідно, буде зростати. При цьому сума нарахованої амортизації обмежується вартістю активу.

Якщо по закінченні строку експлуатації необоротний актив буде продано – держава отримає кошти внаслідок збільшення оподаткованого прибутку.

При цьому більшість підприємств раніше використовували прямолінійні методи нарахування амортизації. Приваблюють такі методи простотою розрахунків, стабільністю сум нарахованої амортизації, легкістю в плануванні витрат на коротку перспективу.

На даний час, в умовах нестабільної економічної ситуації, все більшу популярність набирають прискорені методи нарахування амортизації. Більш високі суми амортизації в перші роки експлуатації дозволяють істотно і зараз економити в сумах податку на прибуток. Менші суми амортизації в більш відстрочений термін є далекою перспективою, а підприємства живуть сьогоднішнім днем.

Однак, незважаючи на недосконалість загальної амортизаційної політики держави, механізм прискореної амортизації діє, і підприємці отримують вигоди за рахунок економії на податку на прибуток. Але існують два істотних аспекти, які повинні бути врахованими при формуванні загальної амортизаційної політики державі і без яких формування амортизаційної політики підприємства є досить номінальним.

По-перше, амортизаційні відрахування не є основними джерелом фінансування основного капіталу. Так, за даними офіційної статистики у січні-вересні 2017 року в Україні у якості капітальних вкладень було інвестовано 259545,0 млн грн., з яких 72,7% - це власні кошти підприємств та організацій. За даними власних спостережень, спостерігається єдина тенденція до структури інвестицій підприємств, у якій тільки близько 3% - це амортизаційні відрахування.

По-друге, держава до теперішнього часу не має механізму контролю або механізму стимулювання використання підприємствами амортизаційних відрахувань у інвестиційну діяльність. Тобто, вивільнені кошти витрачаються

підприємцями не на зміцнення матеріально-технічної бази, а на фінансові вкладення - придбання цінних паперів, надання кредитів та інших операцій.

Необхідною умовою сьогодення всіх функціонуючих підприємств є ефективне формування амортизаційної політики, оскільки від системи оновлення капіталу залежить ефективність виробництва, що у свою чергу впливає на економічний стан підприємства.

Основним етапом формування амортизаційної політики на підприємствах повинна бути оцінка її ефективності. Оскільки амортизаційна політика впливає на цілий ряд аспектів фінансово-економічної діяльності підприємств, то оцінку її ефективності проводять в комплексі, як складову частину фінансово-економічного аналізу діяльності підприємства. Оцінку амортизаційної політики потрібно здійснювати, перш за все, в контексті реалізації загальної політики управління необоротними активами на підприємстві, зміст якої полягає в забезпеченні своєчасного їх оновлення та ефективного використання в операційній діяльності.

В досліджуваних підприємствах амортизаційна політика є частиною облікової політики і носить номенклатурний характер. Ніяких довгострокових планів реконструкції виробничих потужностей або модернізації підприємства з узгодженням облікових даних і перспектив формування фінансових ресурсів на підприємствах не проводиться.

Суми нарахованої амортизації не розглядаються бухгалтерами досліджуваних підприємств в рамках свого прямого призначення, у якості джерела інвестування в оновлення оборотних засобів.

Сьогоденні економічні реалії такі, що суми нарахованої амортизації використовуються у якості податкового важеля впливу на оподаткований прибуток підприємства. Для підприємств, які знаходяться на загальній системі оподаткування, використання прискорених методів амортизації допомагає збільшити розмір собівартості продукції, а, відповідно, зменшити податок на прибуток. Досліджено, що застосування прискорених методів амортизації на практиці відбувається тільки по відношенню до нових необоротних активів.

На даний час облікова функція нарахованої амортизації реалізується тільки у якості регулювання оподаткування підприємства. Реальної функції

відновлення необоротних активів амортизаційна політика підприємства на даний момент не має. Єдиним шляхом переформатування підходів до амортизаційної політики держав і підприємства є поєднання її економічної суті із обліковим механізмом реального накопичення коштів.

Досліджено, що при формуванні амортизаційної політики обох досліджуваних підприємств ключовими показниками є вартість необоротних активів, строк корисного використання та метод нарахування амортизації.

Амортизаційні кошти надходять підприємству у складі виручки від реалізації готової продукції (робіт, послуг) і накопичуються для подальшого використання як джерела відтворення вартості основних засобів в амортизаційному фонді.

Амортизаційний фонд являє собою кошти для простого відтворення основних засобів. Проте, якщо в результаті технічного прогресу у відповідних галузях народного господарства має місце зниження собівартості засобів виробництва, що там створюються, і, відповідно, зниження оптових цін на них, то амортизаційні кошти можуть виступати і як джерело розширеного відтворення основних засобів.

Амортизаційний фонд накопичується підприємствами поступово і використовується для вкладень в основні засоби не відразу, а в міру накопичення коштів. Тому якийсь час кошти амортизаційного фонду є вільними, вони або відкладаються на банківських рахунках, або вкладаються підприємствами в оборотні засоби і засоби обігу.

Вкладення цих коштів (які є частиною фонду основних коштів) у оборотні засоби і засоби обігу переконливо свідчить про неприпустимість змішування понять «основні засоби», «оборотні засоби», «засоби обігу» з фінансовими поняттями «основні кошти», «оборотні кошти»: вочевидь у даному разі мова йде про фінансування оборотних засобів і засобів обігу за рахунок основних коштів. Така точка зору, проте, в економічній літературі і в господарській практиці поки що не знаходить визначення. Звичайно вільні кошти амортизаційного фонду відносять до оборотних коштів.

Для обліку нарахування амортизації призначено рахунок синтетичного обліку 13 «Знос (амортизація) необоротних активів». Амортизація

нараховується за кредитом цього рахунку. Цей рахунок передбачений для обліку амортизації всіх видів необоротних активів — як основних засобів (субрахунок 131), так і інших необоротних матеріальних активів (субрахунок 132), а також нематеріальних активів (субрахунок 133).

Нарахована амортизація, включається до складу витрат у періоді її нарахування саме через дебет кореспондуючого рахунку з кредиту рахунку 13. Причому це можуть бути як виробничі (рахунки 23, 91), так і невиробничі (рахунки 92 — 97) витрати.

Усупереч поширеній думці, обрання методу амортизації на досліджуваних підприємствах міста Мелітополь не є постійною складовою облікової політики. Ці методи не зазначають у положенні про облікову політику. Вважається цілком достатнім, коли методи амортизації визначаються окремо для кожного об'єкта при введенні їх в експлуатацію.

Строк використання призупиняється на період реконструкції, модернізації, добудови, дообладнання та консервації такого активу. Загалом підприємство є вільним у виборі строку і має враховувати особливості своїх виробничих процесів.

Справді, різні об'єкти основних засобів матимуть різні строки корисного використання залежно від інтенсивності. Термін корисного використання встановлюється на досліджуваних підприємствах з урахуванням таких чинників:

- передбачувана інтенсивність використання об'єкта підприємством з урахуванням його потужності або продуктивності;
- фізичний або моральний знос, що передбачається;
- правові або інші обмеження стосовно термінів використання об'єкта тощо.

Термін корисного використання переглядається в разі зміни очікуваних економічних вигід від використання об'єкта.

Оскільки підприємства є платниками податку на прибуток, які визначають податкові різниці, на обрання очікуваного строку на практиці впливають норми ПКУ. Згідно з пп. 138.3.3 Податкового Кодексу, у

податковому обліку встановлено мінімально допустимі строки для розрахунку податкової амортизації.

Наголосимо на тому, що амортизація здійснюється виходячи з очікуваного строку корисного використання. На практиці він, найімовірніше, виявиться для конкретного об'єкта або більшим, або меншим (коли об'єкт вийде з ладу до закінчення строку). Лише підприємства, що здійснюють діяльність, пов'язану з джерелами підвищеної небезпеки, для яких встановлені обов'язкові правила щодо строків експлуатації певних об'єктів, — майже завжди точно знають реальний строк.

Під час річної амортизації необхідно звертати увагу, зокрема, на такий аспект, як майбутнє завершення очікуваного строку корисного використання. За потреби цей строк може бути переглянуто (наприклад, подовжено). Строк може бути і скорочено, якщо об'єкт починають використовувати інтенсивніше.

У балансі підприємства наводять залишки амортизації (зносу) на початок і кінець звітного періоду (рядки 1002, 1012). При самоперевірці балансу зі звітом про фінансові результати сума нарахованої амортизації за період (рядок 2515 звіту про фінансові результати) повинна збігатися зі збільшенням залишків амортизації (зносу) в балансі (рядки 1002, 1012) за звітний період (якщо не було вибуття об'єктів та переоцінок).

Нараховану амортизацію розкривають у розділах I і II приміток до річної фінансової звітності (графи 10). Сума нарахованої амортизації в цих розділах приміток має збігатися зі звітом про фінансові результати (рядок 2515) (крім амортизації в неопераційних витратах, і зокрема в її частині, що капіталізується).

В разі коли підприємство проводить дооцінку основних засобів і сума амортизації збільшується (дооцінка амортизації), роблять проведення з кредиту рахунку. 13, проте витрати при цьому не збільшуються. Дебетуються при цьому рахунки 10, 11, 12 та субрахунок 425.

Сума дооцінки амортизації при цьому взагалі не відображається в складі витрат (у звіті про фінансові результати). У примітках до річної фінансової звітності дооцінки відображають в окремих графах (графи 7 розділів I і II).

ПКУ в ст. 138 передбачає коригування фінансового результату з метою оподаткування на суму амортизації: додавання до фінансового результату бухгалтерської амортизації і віднімання податкової амортизації. Досліджувані підприємства, коли було обрано строк корисного використання на рівні, не меншому від установлених ПКУ, не мають тимчасових різниць з амортизації об'єктів, введених в експлуатацію після 1 січня 2015 р. [12]. Постійні різниці виникають в бухгалтерському обліку підприємств щодо амортизації не виробничих об'єктів.

Висновки і перспективи. Таким чином, існуюча амортизаційна політика на сьогоднішній день не узгоджена з метою обліку. Амортизаційні відрахування здійснюються обліковою службою, як частина загальної облікової політики підприємства і має за основну мету коригування суми поточних витрат з метою зменшення оподаткованого прибутку.

Ніяка інша служба, крім облікової, питанням нарахування і накопичення амортизаційних сум не цікавиться. Інженерно-технічні і економічні служби підприємств на теперішній час складають плани розвитку з урахуванням наявних сум прибутку після оподаткування, який залишається в розпорядженні підприємства, і зовнішніх фінансових ресурсів (кредитів, інвестицій, грантів та ін.).

В результаті, основне завдання амортизаційної політики – підвищення інвестиційної активності і прискорене оновлення основних фондів – залишається невиконаним. У зв'язку з цим потрібно більш детальне вивчення проблем формування і реалізації амортизаційної політики, від ефективності якої залежить не тільки економічний і матеріально-технічний стан окремих підприємств, а й добробут держави в цілому.

Здійснювати такі зміни необхідно з урахуванням основних вимог до бухгалтерського обліку - порівнянність, точність і об'єктивність, ясність і доступність, своєчасність, економічність і раціональність. Саме вони дозволяють досягти мети бухгалтерського обліку - забезпечити управлінський апарат, відповідні служби і фахівців необхідними достовірними даними про господарські процеси та фінансовий стан підприємства.

Список використаних джерел.

1. Приймак Н. С. Амортизація та її функції у господарської діяльності підприємства / Н. С. Приймак // Наукові праці Кіровоградського національного технічного університету: Економічні науки. – 2009. – Вип. 16, ч. 1. – С. 194 – 201.
2. Орлова В. К. Зв'язок амортизаційної політики з дивідендною політикою на підприємстві / В. К. Орлова, С. В. Сенчішак // Наукові праці Кіровоградського державного технічного університету. Економічні науки//бухгалтерський облік, аналіз і аудит. – 2003. – Ч. I, Вип. 4. – С. 357 – 363.
3. Кудь Л. В. Методичні підходи щодо визначення функцій амортизації / Л. В. Кудь // Механізм регулювання економіки. – 2005. – № 3. – С. 221 – 225.
4. Овод Л. В. Стратегічні управлінські рішення у формуванні амортизаційної політики підприємства / Л. В. Овод // Вісник Хмельницького національного університету. – 2009. – № 6, Т.1. – С. 100 – 103.
5. Борисенко З. Н. Амортизационная политика / З. Н. Борисенко – К. : Наукова думка, 2006. – 135 с.
6. Кленін О. В. До питання впливу реформування державної амортизаційної політики в Україні на процес відтворення капіталу промислових підприємств / О. В. Кленін // Вісник економічної науки України. – 2006. – № 2. – С. 109 – 112.
7. Хорунжий Л. А. Амортизационный фонд (теория и практика образования и использования) / Л. А. Хорунжий. – М. : Экономика, 1991. – 248 с.
8. Косова Т. Д. Амортизація як інвестиційний ресурс підприємства / Т. Д. Косова // Актуальні проблеми економіки. – 2003. – № 9. – С. 157 – 164.
9. Котова М. В. Роль амортизаційної політики держави у формуванні власних інвестиційних ресурсів промислового виробництва / М. В. Котова, П. С. Маковецька // Труды Одесского политехнического университета. – 2002. – Вып. 2 (18). – С. 1 – 5.
10. Пуйда Г. В. Амортизаційна політика як ключовий елемент управління технічними ресурсами підприємства // Бізнес Інформ. – 2014. – №1. – С. 226–231.
11. Помилуйко Є. Амортизаційна політика в Україні: проблеми і перспективи вдосконалення / Є.Помилуйко // Економічний аналіз. – 2011. – Вип. 8, Ч. 1. – С. 157–158.

Trachova D

PhD in Economics, associate professor
Department of Accounting and Taxation
Tavriya State Agrotechnological University
Melitopol, Ukraine
E-mail: trachovad@gmail.com

THE ROLE OF AMORTIZATIONAL POLICY IN ACHIEVING THE ACCOUNTING GOALS

Abstract

Introduction. *The article analyzes the current state and general tendencies of amortization policy formation of enterprises. It is determined that the current depreciation policy is not currently agreed for accounting purposes. Depreciation deductions are made by the accounting service as part of the general accounting policy of the enterprise and has the main purpose of adjusting the amount of current expenses in order to reduce the taxable profit.*

Methods. *Based on the research carried out on the accounting data of individual enterprises, the study of methodological and normative literature on the regulation of the depreciation calculation process, the directions of amortization policy reform are defined to achieve the main objective of accounting - to provide the management apparatus with reliable data on business processes in the enterprise.*

Results. *It is proved that in order to form a depreciation policy, it is necessary to involve specialists not only in accounting but also in engineering services, since depreciation funds should be a significant source of investment in the renewal of non-current assets, along with the profit of*

the enterprise. In addition, the management of the technical service must manage the terms of use of non-current assets and control their qualitative composition. The main task of amortization policy - increasing investment activity and accelerated renewal of fixed assets - remains unfulfilled.

***Perspectives.** In connection with this requires a more detailed study of the problems of the formation and implementation of depreciation policy, the effectiveness of which depends on not only the economic, material, and technical state of individual enterprises, but also the welfare of the state as a whole. To make such changes is necessary taking into account the basic requirements for accounting - comparability, accuracy and objectivity, clarity and availability, timeliness, efficiency and rationality. They can achieve the goal of accounting - to provide the management apparatus, relevant services and specialists with the necessary reliable data on business processes and financial condition of the enterprise.*

***Keywords:** depreciation, accounting, depreciation policy, purpose of accounting, accounting principles, innovation policy*

REFERENCES.

1. Pryymak N. (2009) Amortyzatsiya ta yiyi funktsiyi u hospodars'koyi diyal'nosti pidpryyemstva [Amortization and its functions in the economic activity of the enterprise] Naukovi pratsi Kirovohrads'koho natsional'noho tekhnichnoho universytetu: Ekonomichni nauky [Scientific works of the Kirovohrad National Technical University: Economic Sciences] Vol. 16 Part 1. P. 194-201 (in Ukr.)
2. Orlova V. (2003) Zv'yazok amortyzatsiynoyi polityky z dyvidendnoyu politykoyu na pidpryyemstvi [Connection of depreciation policy with dividend policy at the enterprise] Naukovi pratsi Kirovohrads'koho derzhavnoho tekhnichnoho universytetu. Ekonomichni nauky//bukhhalters'kyy oblik, analiz i audyt [Scientific works of the Kirovograd State Technical University. Economic sciences // Accounting, analysis and audit] Vol. 1 Part 4. P. 357-363 (in Ukr.)
3. Kud' L. (2005) Metodychni pidkhody shchodo vyznachennya funktsiy amortyzatsiyi [Methodical approaches to the definition of depreciation functions] Mekhanizm rehulyuvannya ekonomiky [Mechanism of regulation of the economy] Vol. 3 P. 221-225 (in Ukr.)
4. Ovod L. (2009) Stratehichni upravlins'ki rishennya u formuvanni amortyzatsiynoyi polityky pidpryyemstva [Strategic management decisions in the formation of amortization policy of the enterprise] Visnyk Khmel'nyts'koho natsional'noho universytetu [Bulletin of the Khmelnytsky National University] Vol. 6 Part 1. P. 100-103 (in Ukr.)
5. Borysenko Z. (2006) Amortyzatsyonnaya polytyka [Depreciation policy] Naukova dumka [Scientific thought] (in Ukr.)
6. Klenin A. (2006) Do pytannya vplyvu reformuvannya derzhavnoyi amortyzatsiynoyi polityky v Ukraini na protses vidtvorennya kapitalu promyslovykh pidpryyemstv [Before the impact of reform of state amortization policy in Ukraine in the reproduction of capital industry] Visnyk ekonomichnoyi nauky Ukrainy [Journal of Economic Sciences of Ukraine] Vol. 2. P.109–112 (in Ukr.)
7. Khorunzhiy L. (1991) Amortizatsionnyy fond (teoriya i praktika obrazovaniya i ispol'zovaniya) [Amortization Fund (Theory and Practice of Education and Use)] Ekonomika [Economy] (in Rus.).
8. Kosova T. (2003) Amortyzatsiya yak investytsiynyy resurs [Depreciation as an investment resource company] Aktual'ni problemy ekonomiky [Recent economic problems] Vol. 9 P.157–164 (in Ukr.)
9. Kotova M. (2002) Rol' amortyzatsiynoyi polityky derzhavy u formuvanni vlasnykh investytsiynykh resursiv promyslovoho vyrobnytstva [The role of depreciation policy of the state in the formation of own investment resources of industrial production] Trudy Odesskoho

polytekhnycheskoho unyversyteta [Proceedings of the Odessa Polytechnic University] Vol. 2 Part 18 P.1–5 (in Ukr.)

10. Puyda H. (2014) Amortyzatsiyna polityka yak klyuchovyy element upravlinnya tekhnichnymi resursamy pidpryyemstva [Depreciation policy as a key element of management and technical resources of the enterprise] Biznes Inform [Business Inform] Vol. 1 P. 226-231 (in Ukr.)

11. Pomylyuko YE (2011) Amortyzatsiyna polityka v Ukraini: problemy i perspektyvy vdoskonalennya [Depreciation policy in Ukraine: problems and prospects for improvement] Ekonomichnyy analiz [Economic analysis] Vol. 8 Part 1 P. 157-158 (in Ukr.)